

Kik vagyunk mi?

Arra a kérdésre, hogy kik vagyunk, talán sokan először is "szervezetünk" nevét várnák válaszul. Ilyet viszont nem tudunk megadni, mivel nincs nevünk. Tudatosan nem akarunk nevet adni magunknak, és nem akarunk szervezetet alkotni.

Keresztények vagyunk, akik az első keresztények példáját követve meg akarjuk valósítani az életünkben azt, amit a Bibliában olvasunk. Nem tartozunk semmilyen felekezethez vagy más szervezethez. Azért vagyunk együtt, mert mindannyian egyen-egyenként Jézust, Urunkat és Istenünket akarjuk követni, és nem azért, mert valamiféle egyesületi szabályzat előírja.

Tamás pedig így felelt: "Én Uram, és én Istenem!" (János 20:28)

A Bibliát tartjuk a keresztény tanítás egyedüli alapjának. Minden nap összejövünk, hogy együtt gondolkozzunk Isten Igéjéről. Tekintélynek tartjuk a Bibliát mind hitünkre, mind életünkre nézve. Igyekszünk történelmi és irodalmi környezetében vizsgálni, használva értelmünket, hogy egyre mélyebben megérthessük. Szeretnénk elkerülni mind a fundamentalista, mind a liberális írásértelmezés hibáit.

Elfogadjuk az első századi hitvallásokat (különösen az Apostoliⁱ, Nicea-konstantinápolyiⁱⁱ, Atanázusziⁱⁱⁱ hitvallást).

A hit számunkra valóság, amely életünk minden területét áthatja, és nem átvett hagyományok őrzése.

Számszerűleg kis közösség vagyunk, különböző társadalmi háttérrel és foglalkozással rendelkezünk. Egyszerűen keresztények akarunk lenni: testvérek, akik Istent közös Atyaként, és Jézust közös Úrként imádják.

Elvetjük a "gyülekezeti" hierarchiát, mivel világos ellentmondásban van Isten Szavával és a testvérszeretettel. Meg vagyunk győződve arról, hogy a keresztények Isten szerinti egysége nem lehet emberi parancsuralmi rendszer eredménye, hanem kizárólag a Szentírás iránti engedelmségből fakadhat. Egységben vagyunk, mert mindannyian magunkat háttérbe állítva azt akarjuk követni, amit Isten mindenki számára felismerhetően a Bibliában kinyilatkoztatott.

Jelenleg több európai országból ismerünk keresztényeket, és nagyon örülünk, ha újabb testvérekkel találkozhatunk (más országokból, más kontinensekről is). Súlyos vétek lenne a testvérszeretettel szemben, ha keresztények úgy élnének egymás mellett, hogy nem viselnek gondot egymásról. János első levele 3:14-16-ban ezt olvassuk:

Mi tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük testvéreinket: aki nem szereti a testvérét, az a halálban van. Aki gyűlöli a testvérét, az embergyilkos; azt pedig tudjátok, hogy az embergyilkosnak nincs örök élete. Abból ismerjük a szeretetet, hogy ő az életét adta értünk; ezért mi is tartozunk azzal, hogy életünket adjuk testvéreinkért.

Minden félreértés elkerülése végett:

Semmi közünk az ún. Krisztus Magyarországi Egyházához, amely úgy mutatkozik be, hogy nincs különleges neve. Valójában mégis az említett nevet viselik, és szigorúan strukturált, hierarchikus szervezetet alkotnak. Számunkra az üdvösség nem Jézus követésétől, hanem egy a szervezetükben felvett, formalista keresztiségtől függ. Nem vagyunk követői újkori "prófétáknak" vagy "messiásoknak" sem, mint William M. Branham, Joseph Smith, Sun Myung Moon. Jézus hozta el számunkra a végleges és közvetlen kinyilatkoztatást, mely Vele zárult le.

Többé nem mondalak titeket szolgálknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátainknak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek. (János 15:15)

Miután régen sokszor és sokféleképpen szolt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szolt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette. Ő Isten dicsőségének a kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felség jobbára ült. (Zsidó levél 1:1-3)

Jézus üzenete lezárult, és nem egészülhet ki önjelölt próféták által.

Természetesen semmi közünk sincs a Jehova Tanúinak Őrtony Társaságához sem, és a legkomolyabban elhatárolódunk az ún. Isten Gyermekai / Family of God szexuálideológiájától is.

ⁱ Apostoli hitvallás:

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a halottakhoz, harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján, onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem az egyetemes egyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

(Tony Lane: A keresztény gondolkodás rövid története, Harmat-Kálvin, Budapest 2001, 58. old.)

ⁱⁱ Nicea-konstantinápolyi hitvallás:

Hiszek egy Istenben, a mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden láthatónak és láthatatlannak teremtőjében. Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született az idők kezdete előtt. Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten valóságos Istentől. Született, de nem teremtmény, az Atyával egylényegű (homoousziosz) és minden általa lett. Értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért leszállt a mennyből. Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától és emberré lett. Poncius Pilátus alatt értünk keresztre feszítették, kínhalált szenvedett és eltemették. Harmadnapra feltámadott az Írások szerint, fölment a mennybe, ott ül az Atyának jobbján, de újra eljön dicsőségben, ítélni élőket és holtakat, és országának nem lesz vége. Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és életünkben, aki az Atyától származik, akit éppúgy imádunk és dicsőítünk, mint az Atyát és a Fiút. Ő szólt a próféták szavával. Hiszek az egy, szent, katolikus (egyetemes) és apostoli egyházban; vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára; várom a holtak föltámadását és az eljövendő örök életet. Ámen.

(Tony Lane: A keresztény gondolkodás rövid története, Harmat-Kálvin, Budapest 2001, 38-39. old.)

ⁱⁱⁱ Atanáziuszi hitvallás

Aki üdvözülni akar, annak mindenekelőtt szükséges a katolikus hitet megtartania, s ha valaki a hitet nem őrzi meg teljes egészében és sértetlenül, kétségkívül örökre elvész. A katolikus hit pedig abban áll, hogy az egy Istent a Háromságban, és az egy Istenben a Háromságot tiszteljük, sem a személyeket össze nem zavarván, sem a természetet meg nem osztván. Mert más az Atyának a személye, más a Fiúé, más a Szentléleké. De az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek egy az Istensége, egyenlő a dicsősége, egyképpen örök a fölsége. Amilyen az Atya, olyan a Fiú, olyan a Szentlélek. Teremtetlen az Atya, teremtetlen a Fiú, teremtetlen a Szentlélek. Mérhetetlen az Atya, mérhetetlen a Fiú, mérhetetlen a Szentlélek. Örök az Atya, örök a Fiú és örök a Szentlélek, de azért nem három örökkévaló, hanem egy örökkévaló, amint nem három teremtetlen, sem három mérhetetlen, hanem egy teremtetlen és egy mérhetetlen. Hasonlóképpen mindenható az Atya, mindenható a Fiú, mindenható a Szentlélek, de azért nem három mindenható, hanem egy mindenható. Úgyszintén Isten az Atya, Isten a Fiú, Isten a Szentlélek, de azért nem három isten, hanem egy az Isten. Úgyszintén Úr az Atya, Úr a Fiú, Úr a Szentlélek, de azért nem három úr, hanem egy az Úr. Mert, amint külön-külön mindegyik személyt Istennek és Úrnak vallani készlet a keresztyén igazság, azonképpen három istenről vagy három úrról beszélni tilt a katolikus vallás. Az Atya senkitől sem lett, sem nem teremtődött, sem nem született. A Fiú egyedül az Atyától való, nem lett, sem nem teremtődött, hanem született. A Szentlélek az Atyától és a Fiútól való, nem lett, sem nem teremtődött, sem nem született, hanem származik. Tehát egy Atya és nem három Atya, egy Fiú és nem három Fiú, egy Szentlélek és nem három Szentlélek. És ebben a Háromságban nincs előbb vagy utóbb, nincs nagyobb vagy kisebb, hanem mind a három személy egyképpen örökkévaló és egyenlő. Vagyis, amint már fentebb mondtuk, mindenben tisztelni kell az egységet a Háromságban, és a Háromságot az egységben. Aki tehát üdvözülni akar, így gondolkozzék a Szentháromságról. Az örök üdvösséghez azonban szükséges hűségesen hinni a mi Urunk Jézus Krisztus megtestesülésében is. Az már most a helyes hit, hogy higgyük és valljuk, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus, Isten Fia egyben Isten és ember. Mint Isten, az Atya szubsztanciájából az idők előtt született, mint ember, anyja szubsztanciájából az időben született. Teljes Isten és teljes ember, aki eszes lélekből és emberi testből áll. Az Atyával egyenlő istensége szerint, az Atyánál kisebb embersége szerint. De jóllehet Isten és ember, nem két, hanem egy Krisztus. Egy, nem azért, hogy az istenség testté lett, hanem azért, hogy az istenség fölvette az emberséget. Teljesen egy, nem a szubsztanciák összekeverése által, hanem a személy egysége által. Mert, amint az eszes lélek és a test egy ember, úgy az Isten és az ember egy Krisztus, aki szenvedett a mi üdvösségünkért, alászállt a halottakhoz, harmadnap föltámadott a halottaiból, fölment a mennyekbe, ül az Atyának jobbjára felől, onnan lésszen eljövendő ítélni élőket és holtakat. Akinek az eljövételére az emberek mind föltámadnak saját testükben, és számot fognak adni tulajdon cselekedeteikről. És akik jól cselekedtek, mennek az örök életre, akik pedig rosszat, az örök tűzre. Ez a katolikus hit, amelyet ha valaki erősen és hűségesen nem vall, nem üdvözülhet.

(Tony Lane: A keresztény gondolkodás rövid története, Harmat-Kálvin, Budapest 2001, 81-82. old.)